

אל תהשסו לבקרים בעיר מבחינת הבטחון. אתם בודאי מתארים לכם, שיורים בעלי הרף בירושלים, והעיר יכולה הפכה לשדה קרב גדול, אבל אין זה נכון.

26.3.48

"חזק" אל!

— — — אמם מאד היתי רוצה לראות אותה, אבל, נדמה לי, שלא כדאי לנסוע בגלל זה כמעט ולהסתכן בדרך. הרי אתה יודע שלעתים קרובות נופלים קרבות בדרך לירושלים. אילו היו שלוחים אותה היתי מבין, אבל כדי לבקר אותה? ...

שמעונוביץ אברהם זיל**תולדות חייו:**

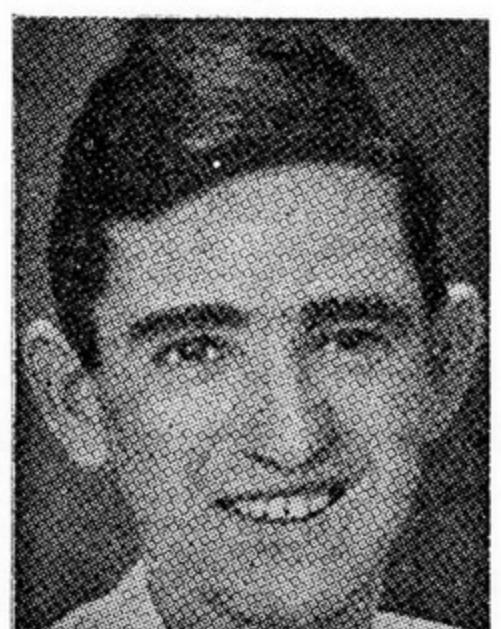
בן עזריאל ורבקה, נולד בקוטנה, ב-1930. עלתה ארץ-ישראל מפולין. למד עד כיתה ד' בבית-ספר עימי ברמת-גן ועבר לבית-חינוך בשכונת בורוכוב בו למד עד כיתה ח'. בן 11 נכנס לתנועת הנוער "השומר הצעיר" ומגיל 15 — להדרכה. למד את הכיתה השביעית ב"תיכון חדש" ושמינית — בסמינר בית הכרם בירושלים. התיצב לשירות מלא במרץ. מקודם היה חבר הגנאה שלוש וחצי שנים, מגיל 14 (גダン"ע), נפסל פערמים לשירות קרבוי, אך נכנס ליחידה קרבית בפלמ"ח. הטרף להכשרה "השומר הצעיר" בשובל, שירות בפלמ"ח וה坦מן, על אף מצב בריאותו שלא הרשה לו זאת. עד לקרב האחרון שבו נפל, לא השתתף בשום פעולה אחת.

נפל ב-3.6.48 באשדוד. כשהחלו הנסיגה, נצטווה מלהקתו לחפות על הנסיגה, אך חלק גדול מהאנשים לא התקדם — ורק אברהם, ואטו אחדים, נשארו לchiafoi. אז נפצע ברגלו, חבריו נסעו והוא נשאר מוטל פצוע בשדה ייחד עם פצוע אחר שנמצא מתיים למחאת היום.

מכתביו

25.5.48

— — — אני נמצא כעת במשמר הנגב. עברתי לכאן ממחנה האימונים שבו היתי כל הזמן, אף על פי שהשכנו שנעבור לשובל, שהיינו צריכים להיות בו הכשרה מגוista. הזמן שלנו מתחלק לשניים. שבוע של אימונים ושבוע של עבודה במשק. העבודה אנחנו עובדים במשק. אנחנו עובדים בביצורים (חפירות). העבודה היא קשה וביחוד מפני שכוחות על הידים יבלות רבות. קשה לי לכווף את הידים, כי זה מכאייב לי. כאן אנחנו חיים פחות או יותר במצב של הכשרה. אין כאן מפקדים ועמידות דום וכל שאר "חוכות" שהיו לנו בדףו (במחנה), ובכל מקרה נמצאים בקיבוץ, אמם לא שלנו, אבל קיבוץ. — — —

שמעונוביץ אברהם

25.3.48

— — — אתמול היתי בתחנת הגיוס שבה התיעצתי, כדי לקבל רשות לחזור הביתה. שלחו אותנו לאדם אחד, אבל זה לא היה בביתו. נשתדל לדאוג לכך מיד, כי בעוד שבועיים אנחנו מסיימים את הבחינות. אומרים, שבלי רשות אי-אפשר לצאת את העיר, למי שהייב גiros. אז אפשר לחשוב אותו לעיריק, הבודה מהעיר. אני כמובן, ממשיך לבקר בפעולות של התנועה בעיר; אמן מבקש בפעולות רגילה ואני בא למטרות אחרות: מקהלת קן, מסיבות וכוכ' אבל בכל זאת איני רוצה להפסיק את הקשר שלי בתנועה. ראשית, אני חושב שאין לי צורך להתכוון יומ ולילה לבחינות. שנייה, אני משוחרר בדרך זו לשוש שעות בשבוע מהבחינות לבחינות; שלישי, גם אם הדבר היה מפרע לי מאד בלימודים, הייתי מבקר בפעולות. והרי על כך התוכנו לפני שיצאתי.